

30. ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԿՆԵԳՅԸ

Մին օր Շահ-Աբբասը դերվիշու շորեր ա կշննում, տնւս կլամ Թւրան երգչիւրը շոռ կլամ: Քլինամ ա տընսնում մին շենում մին կնեգլ ցորենը կտրեն յիրա մընկնալ ա, քշտին մին ճըխևուլ տնգալ, էտ ճըխևուլը վըստանեն ճունդան կապալ ա, մաշկնն էլ մին խնեցե կապալ, աշ ու ծախ ընգլոններեն էլ մին-մին ուրու-րուց վընր տիրալ, խոխեքլը մաշին նի կապալ, ուրուրուցներան էլ քող ա կապալ, հըղլակ ըրալ, քցալ ծըռքերեն, թիլին կծեգլը փա-ղին պըտկըներան ա կապալ, վըեստերը էրկու ծըռքալ վըստանեն դաթալն անց կըցըրալ, բիդի ուրան ա քաշում. համ էլ էրկու խո-խան ուրուրուցեն մաշին ուրորում ա, մաշկնն յիրա խնեցեն ա հարում, կտրեն յիրա մընկնաթ ցորենն էլ ճըխևուլը տնւրնւր տա-լալ ծըտըրերան պահում ա, համ էլ վըեստան կլործում:

Շահ-Աբբասը էն կնգանը մուտանում ա, ասում.—Վընր մին օրգակ դարկեմ, կըկարեմ թեփոքս: Էտ կնեգլն ասում ա.—Ծա տրա ուստան ըմ, դարկե կլամ:

Շահ-Աբբասը քլինամ ա ուրան պալատը, թախտըն նստում, նազիր-վեզիրին ծեն տամ կոշտը, ասում.—Էս քշեր ըրազումըս մին դերվիշ ըմ տընալ, էտ դերվիշն ինձ ասալ ա.—Ժողովուր-թեն հետե լըս քոն իլալ, հեռուտ մուտացալ ա, էրկունըտ իրեք ա տընալ, երեսուներկու ախպըր ըն իլալ, նահանք էլ քըզանա տնւս ըն եկալ, իրեք օր քեզ մահլաթ ըմ տամ, մտածե, քի, թա վընր տիժըրանաս՝ գլիդասվուշ, թա հինլ ըմ ասում, կըքլինամ՝ էսհինշ շենումը մին վըեստան կլործող կնեգլ ա ապրում, նա քեզ քլամագ կանե:

Նազիր-վեզիրը Շահ-Ըրբասընն պըլատան տնն ըն կյամ, քյիննամ: Շատ ըն մտածում, Շահ-Ըրբասնն բարազըն կարում շըն գլխան, թա հինչ ա: Տահանք քյիննամ ըն էտ կնգանը կոշտը: էտ կնեգյը նազիր-վեզիրան մին քասկ վըեսկե յա յոր օնում, բարազըն նաղլ անում: Ասում ա.—Դերվիշը վըեր ասալ ա ժուղու-վուրթեն հետն յա քոն իլնլ, տրանավ օզում ա ասըն, վըեր Շահ-Արբասը պըռավալ ա, էրկունն իրենք ա շիննլ, տրանավ օզում ա ասըն, վըեր էրկու վըենն օնըն, մին կըլվազան էլ իվիլցրալ ա, հեռուն մոտըցրալ ա, տրանավ էլ օզում ա ասըն, վըեր աշկերը լավ շի տըեսնում, երեսուներկու ախպըերքը տնն կյնն էլ կըր-քընեն ա, վըեր արտեն վըեր ա տըեսալ:

Նազիր-վեզիրը կյամ ըն Շահ-Արբասնն կոշտը, հինչ վըեր էտ կնեգյն ա ասալ, լոխ նաղլ անում: Շահ-Արբասը կլնխ ա ին-գյնում, վըեր տա մենակ էն կնեգյը կըկարե գլխան, խոսում շի:

Մին օր էլ Շահ-Արբասընն քաղաքը օրիշ յերգլիրն մին դերվիշ ա կյամ, մին ճըժ քաշում, նի մենում մաշը, հիշքան փող ըն տամ, ճըժան տնն շի կյամ: Խարարը հըսցընում ըն Շահ-Արբասընն, Շահ-Արբասն էլ ուրան նազիր-վեզիրը դարկում ա էտ կնգանը կոշտը, նաղլ ըն անում, վըեր իստի մին դերվիշ ա եկալ, ճըժ քաշալ, նի մտալ մաշը, տնն շի կյամ:

էտ կնեգյն ասում ա.—Տա շատ տիժնար պեն ա, դերվիշին երգլիրին թաքավըերը կըռն ա օզում, տրա հետն յա դերվիշին դարկալ, ինձ հարնը վըեսկե տովեք, քյիննամ դերվիշին ճըժան տնն օնընմ, ուրանն երգլիրը դարկեմ:

Նազիր-վեզիրն էտ կնգանն ասածը քյիննամ ըն Շահ-Արբասնն ասում, Շահ-Արբասը հարնը վըեսկեն դարկում ա էտ կնգանը, սա յեւ մին թուխսըկան ա ուրանն ճուտըերավը տիննում մին յիշիգյուռ մաշի, մին կոնդ էլ տողան յոր օնում, հղե իննում, քյիննամ դերվիշին ճըժեն ըռաշին մին ճըժ էլ ինքը քաշում, նի մենում մաշը, մաշին նըստում: Դերվիշը տրա ճըժեն մաշը մին կոնդ խստոր ա թող անում, էտ կնեգյն էլ տրա ճըժեն մաշն ա մին կոնդ սողան րցնում: Տրանա ետը դերվիշը տրա ճըժը մին հափուռ կորեկ ա ա-ծում, էտ կնեգյն էլ թուխսականն ուրանն ճուտըերավը տնն ա օ-նում, լոխ օտում ըն, մինն էլ շըն թողում:

Դերվիշը ճըժան տնն ա կյամ, էլ դիրեստ եշում շի, հղե յա իննում, քյիննամ ուրանն երգլիրը:

Տրանա ետը Շահ-Արբասնն մարթիքն էտ կնգանը հըրցնում ըն, թա էն խստորավը նան կորկավը դերվիշը հինչ ա ուղեցալ

ասըն, էտ կնեգյն էլ ասում ա.— Խստորը վրեր քցալ ա ճըժեն
 մալը, տրանաւ ուզեցալ ա ասըն, վրեր մընր երգյիրը ծըզըրա
 կըռն ա օզում, ես էլ սողանը վրեր քցալ ըմ ուրան ճըժեն մալը,
 տրանաւ հս նրան ըսկըցրալ ըմ, վրեր մունք էլ կըկարենք ծընր
 Ծքլտան կյանք. կորեկը վրեր ածալ ա ճըժեն մալը, ուզեցալ ա
 ասըն, վրեր էս կորկեն մնան անհաշն զորք տնն կօնենք ծըզը-
 րա, ես էլ Թուխսըկանն ուրան ճուտընրաւ վրեր տնն ըմ կալալ,
 կորեկը լոխ կերալ ըն, ուզեցալ ըմ ասընմ, վրեր մընծան մինչև
 կուճուրը լոխ տնն կըկյանք, քու զորքըտ էտ կորկեն մնան ճին-
 քինք, մինն էլ շընք Թողել, հունցը էս Թուխսըկանն ուրան ճու-
 տընրաւ վր կորեկըտ լոխ կերեն, մինն էլ լի Թուզեցեն:

